

fastsættes som for den paa den anden Side af Sundet i Himmerland byggede Aars—Hvalpsund Jernbane til Halvdelen af Anlægskapitalen og saaledes, at Lov Nr. 105 af 18. April 1910 om Jernbaneskyld ogsaa kommer til Anvendelse for denne Jernbanes Vedkommende. Banen, der efter et udarbejdet Overslag bliver ca. 29 km lang, skal bygges som almindelig Lokomotivbane og vil kunne anlægges for en Sum af ca. 1,311,000 Kr. Den kommer til at betjene en Egn, som er stærkt producerende, og da den tillige faar Forbindelse med Overfartstederne over Fursund og Hvalpsund, kan den sikkert komme til at give en rimelig Rente af Anlægskapitalen. Jeg skal indskrænke mig hertil, idet jeg paa det bedste kan anbefale Lovforslaget til den højtærede Trafikministers og dette høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3483).

Formanden: Under Forhandlingen om dette Lovforslag vil ogsaa det følgende paa Dagsordenen opførte Lovforslag kunne omtales.

J. C. Christensen: Naar vi skal begynde vor Gerning her efter Nytaar med Forhandling om Jernbanesager, tror jeg, at Offentligheden kunde have noget Krav paa at faa Oplysning om Statsbanedriftens hele Forhold og Fremtid. Thi det har jo vist sig i de senere Aar, navnlig i det sidste Aar og særlig i den allersidste Tid, at der klæber betydelige Mangler ved Statsbanedriften, og de Mangler har efter mit Skøn gjort, at der rundt omkring i Befolkningen er adskillig Utilfredshed til Stede. Jeg vil derfor tro, at det vil være nyttigt dels til Beroligelse for Offentligheden og dels ogsaa for, at Offentligheden kan faa fuld Besked med, hvorledes disse Mangler tænkes afhjulpet, om Ministeren her ved denne Forhandling eller i alt Fald i en nær Fremtid kunde give Offentligheden og Rigsdagen nogen Udsigt over, hvorledes Ministeriet tænker at af-

hjælpe disse Mangler, som upaatvivlelig har vist sig. Den nye Generaldirektør har bebudet, at det ikke vil blive godt, inden vi faar en hel Række Dobbeltspor og en betydelig Forøgelse af Materiellet. Det er muligt, han har Ret, men er det Tilfældet, har det lange Udsigter, thi at bygge Dobbeltspor i stor Udstrækning kræver lang Tid, og Anskaffelse af en betydelig Del Materiel kræver ogsaa lang Tid, og som Forholdene, navnlig i den sidste Tid, har vist sig at være, er det en ret trist Udsigt, at man skal vente saa længe, inden man kan faa Manglerne afhjulpet. Vi har for øvrigt i de senere Aar bevilget betydelige Beløb til vor Statsbanedrift. Vi har faaet Dobbeltspor over Fyn og fra Fredericia ned til Taulov, og vi har, som ærede Medlemmer vil se, naar det nye Tillægsbevillingslovsforslag kommer frem, givet Tilslutning til betydelige Bevillinger til Sporforbindelser og Sporforbedringer paa mange af vore Hovedstationer. Vi har ogsaa anskaffet en hel Del Materiel i de senere Aar. Det er muligt, at alt dette ikke er tilstrækkeligt, men det er alligevel ikke lidt, der er gjort, og derfor er det, som sagt, ret trist at faa stillet i Udsigt, at der skal saa store Ting til, inden vi kan faa en bedre Jernbaneordning end den, som det har vist sig, at vi har. Jeg vil derfor begynde denne Forhandling med en Opfordring til den højtærede Minister om at give Rigsdagen og derved Offentligheden Besked om den hele Stilling, om, hvad der absolut maa kræves for at faa Manglerne afhjulpet, hvad der maa kræves i en længere Fremtid, og hvad der kan gøres i Øjeblikket. Som det er, kan det ikke godt vedblive at være, medmindre man ligefrem vil udsætte sig for en Katastrofe og selvfølgelig ogsaa udsætte sig for, at Offentligheden bliver mere og mere misfornøjet med Driften.

Det foreliggende Jernbanelovforslag omhandler ikke noget af dette. Det gaar ud paa at lave om paa Loven af 1908, og dernæst gaar det ud paa at foreslaa flere nye Privatbaner. Naar jeg tager Ordet her ved denne Lejlighed, er det ikke saa meget som Ordfører for vort Parti, som det er i min Egenskab af vestjydsk Rigsdagsmand, idet det foreliggende Lovforslag berører Interesser i den Egn, hvor jeg er valgt, og om disse vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger, medens jeg derimod ikke agter i øvrigt at komme ind paa de Ting, som mere berører andre Egne i Landet. Det første, jeg vil sige om Lovforslaget, er, at det foreslaar Lo-